

meget vel besøgede og meget berettigede. Jeg skal indrømme, hvad der er fremført fra anden Side saavel fra Landstinget som fra den højterede Ministers Side, at det kan være vanskeligt at træffe den rette Grænse, at det kan være vanskeligt bestemt at sige, at den Funktionærklasse skal være med og den ikke. Det skal jeg indrømme, men den Slags Vanskeligheder finde vi jo i det daglige Liv mangfoldige af, og i Lovgivningsvirksomheden have vi dem næsten daglig af lignende Art, saa jeg tror ikke, at det vil være uoverkommeligt. Hvad det sidste af de to sammenhængende Forslag, det under Nr. 7 angaar, det, at man vil tillade enkelte Funktionærklasser — jeg pointerer udtrykkeligt tillade — at begære deres Afsted med Pension i en noget yngre Alder end det fyldte 70de Aar, da tror jeg, det er om muligt endnu mere ubestridelig rigtig end det første; for det turde vel alle være enige om, at det at have en Mand paa 69 Aar som Fyrbøder, eller en Mand i en lignende Alder som Konduktør til at klatre op og ned til sit Sæde paa Taget af de sjællandske Personvogne, egentlig er en Urimelighed, og da man ikke forlanger andet end en Ret for disse Mænd til, naar de føle, at de ikke længere kunne gøre fuld Tjeneste, at forlange, deres Afsted med Pension, den Pension vel at mærke, som de have fuldkommen lovlig Ret til at oppebære, og hvortil de selv have ydet deres Bidrag, saa forekommer det os ikke, at det er at stille nogen urimelig Fordring.

De to sidste smaa Ændringsforslag Nr. 8 og 9 skal jeg blot nævne, de gaa jo kun ud paa, at man har ment at kunne fastholde, at et Par Lovforslag der skulle udarbejdes til Fremlæggelse i Henhold til §§ 25 og 26, og som ikke vilde berede Ministeren nogen større Vanskelighed end alle andre Lovforslag, der skulle udarbejdes til Fremlæggelse fra den ene Rigsdagsamling til den anden — man har ment at kunne fastholde, at de skulle fremlægges i den Samling, der begynder 1893.

Endnu skal jeg blot nævne, at som det vil ses af Slutningen af den korte Erklæring, Flertallet har givet, tilraader man det høje Ting at gaa ind paa en Mængde Smaaændringer, som ere foretagne efter Landstinget efter Landstingsudvalgets Indstilling, og Udvalgets Flertal har derfor ikke til disse Ændringsforslag stillet noget som helst Forslag. Jeg skal blot tillade mig at nævne de enkelte af dem, der have reel Betydning, de fleste af dem ere som sagt rene Formalitetsændringer, som der ingen Betænkelighed er ved at gaa ind paa. Enkelte af dem have reel Betydning, men disse Forslag fra

Landstinget, hvortil der ikke er stillet noget Ændringsforslag, gaa jo i samme Retning, som Folketinget har haft Tendens til at gaa tidligere. Jeg skal saaledes nævne Ændringsforslaget i Landstingsudvalgets Betænkning under Nr. 9, hvortil der ikke her stilles nogen Ændring, og som man altsaa foreslaar det høje Ting at gaa ind paa. Det gaar ud paa noget lignende, som der ved 3dje Behandling skete her. Man rykkede Kontoristerne op fra en Lønningsklasse til den følgende oven over, fordi man erkendte, at det i Reglen var ældre Folk, der bleve staaende i den samme Stilling, og man derfor fandt det billigt, at de bleve noget gunstigere stilled, end de hidtil have været. Men man kunde med Føje sige ganske det samme om en anden lille Funktionærklasse, der kun indbefatter en 5—6 Mennesker ved Statsbanedriften, nemlig de faste Tegnere. Det er ligeledes Folk, der blive staaende til en ældre Alder paa samme Gage, og derfor er man gaaet med til at tilraade det høje Ting at blive staaende ved, hvad Landstinget har vedtaget, nemlig at faste Tegnere ogsaa rykkes op i Stighed med deres Kolleger, Kontoristerne.

Nr. 11 i Landstingsudvalgets Betænkning har ogsaa aktuel Betydning, men gaar i samme Retning, som Folketinget ønsker, nemlig at stille en bestemt Funktionærklasse gunstigere, end de have været stilled tidligere, og da navnlig opnaa en ensartet Stilling for disse Funktionærer Ost og Vest for Storebælt, nemlig Stationsbudene. Landstinget har vedtaget, at Stationsbudene ved hele Statsbanedriften lige som allerede ved en af Afdelingerne skulle være maanedslønnede, og har vedtaget at etablere en hel ny Lønningsklasse, hvori man ansætter Stationsbudene og lønner dem med 660 Kr. Det mener Udvalgets Flertal, at man ikke har nogen Føje til at modsætte sig.

Nr. 19 er ligeledes en Ændring, der er foretaget i Favn af Stationsbudene, idet man i Landstinget har ment, at disse Funktionærer lige som en Række andre Funktionærer i de lavere Klasser kunne have Krav paa at faa et Opholdsstillæg i Henhold til de Opholdssteders større eller mindre Dyrhed, hvor de paagældende Funktionærer blive kommanderede til at forrette Tjeneste. Heller ikke det vil man modsætte sig og stiller heller ikke paa dette Punkt noget Ændringsforslag.

Saa er der endelig Ændringsforslaget under Nr. 29, som ogsaa har aktuel Betydning. Landstinget foreslaar der for de Funktionærers Vedkommende, som med Hensyn til Pensioneringen eller, som det hidtil